ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

வடிவழகிய நம்பிதாஸர்

இயற்றிய

திருமங்கை யாழ்வார் பிரபந்தம்.

இஃது

திருவாலி திருநகரி,

திருமங்கையாழ்வார் ஸந்நிதி தர்மகர்த்தர்

மகா-ள-ஸ்ரீ குப்பியம்: திருநாராயண பிள்ளையவர்களது

பொருளுதவியைக்கொண்டு

பண்டிதர்: P. R. கிருஷ்ணமாசாரியரால்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தஞ்சை:

கல் [illegible]

1907

Copyright Registered.

ஸ்ரீ

திருமங்கை யாழ்வார் ப்ரபந்தம்.

இந்தவகை பெரியாழ்வா ரிலங்குமருள் புவிமீது
மந்தரத்துந் திசையெட்டுந் தழைத்தோங்கு மந்நாளி
லெந்தைதிருக் கலிகன்றி யெழிற்குறையற் றிருநகரில்
வந்தபடி யருள்வழியால் வாழ்ந்தபடி வகுத்துரைப்பாம். (க)

மாயவனை வாள்வலியான் மந்திரங்கொண் டவர்திறத்தை
யாயவெனை விதித்ததெய்வந் தானேமற் றடியேனே
பேயனென வறியகிலேன் பேதையேன் பிதற்றுவதத்
தூயவனார் பெரும்புகழ்க்கோர் துகள்வருத்தத் துணிதலினால். (உ)

அருந்தமிழு நான்மறையு மந்தணரும் வீறுபெறத்
திருந்துநெறித் தொண்டரணி தேசமெங்குஞ் சிறந்தோங்க
விருந்தருந்தி விதுரனுடை வின்முறிப்பித் தவரருளா
லிருங்குறைய லூர்நகரின் மண்முழுது மீடேற. (ங)

ஆத்திபிறை யரவணிவா ரகம்படிமைக் குடியினிடைக்
கார்த்திகைக்கார்த் திகைதன்னிற் கருணையிளங் கொழுந்தென்னப்
பூத்தவுந்தி யெழின்மாயன் பொன்னடியை யெவ்வுலகு
மேத்தவைத்த பரகால னிருநிலத்திற் றோன்றினான். (ச)

நறுந்துளவ முடிமாயன் வயிற்றிலுல கிடைநண்ணி
யுறும்பொருண்மற் றவரென்னு முணர்வறியாப் பரசமயக்
குறும்பருர மவைமாய்க்குங் கோளரியின் குருளையெனப்
பெறுந்தருமக் கொழுந்தென்னப் பிள்ளைவளர்ந் திடுநாளில். (ரு)

வேறு.

காம மாதிகள் கைவல மென்னும்பேய்
வாம மாதிகண் மாயவு மன்னிய
தாம னத்தர்க்குச் சொற்றெரி நீலனு
நாம மிட்டனர் நான்மறை யாளரே. (சு)

வேறு.

அருமறையின் முதற்பொருளி லாய்ந்தெடுத்த பாவமிர்தாந்
திருமொழிசெய் தடியவர்கள் செவிப்புலனை நிறைப்பவர்க்குக்
கரியவிழிச் செய்யவாய்க் காரிகையார் களிப்பினொடு
முரியவமிர் தவையூட்ட வுலகமுண்டார் தொண்டருண்டார். (எ)

ஒத்தார்மிக் காரில்லா வுத்தமனார் தொண்டரந்நாள்
வத்தாவி னுலகந்த மயிர்வினையின் குறைமுடித்துச்
சத்தாகி யுரங்கெடுத்துச் சதுமறையை யுணர்வாரு
மூத்தாரைச் சொற்றமிழும் வடமொழியு முழுதுணர்ந்தார். (அ)

ஆயகலை யறுபத்து நாலுமடை வாலுணர்ந்து
தூயபரம் வெளியிடவித் தொல்லுலகிற் பிறந்தவரை
வேயமர்தோட் பின்னைகோன் விளையாட்டுக் கொளவேண்டி
மாயையைவிட் டவர்தம்மை யறியாத வகைமறைத்தான். (கூ)

உரமொத்த திருநாத னருளால்வந் துதித்தவருஞ்
சிரமத்தின் றெழில்பயின்றார் செகத்திலிவ ருடனெதிர்ந்தார்
விரமற்றா ராயுதத்தான் மிகுதிறலுங் கைக்கொண்டார்
பரமத்தர் சரணென்னப் பாதுகைக்கீழ் விழவளர்ந்தார். (கo)

மாமாயை வகுத்துயிரை வருத்தியுயிர் வாடல்கண்டு
தாமாவி சோர்ந்தவையைத் தவிர்க்கவெண்ணத் தவிராதே
யேமாறி யழுதிரங்கு மெம்பெருமா னேவலிலத்
தேமாலை மார்பினரைச் செறிந்ததுதன் சிக்கனவால். (கக)

கற்றின்ப வீடுகண்டு கலைதெரிந்த திருமடலாஞ்
சொற்றமிழான் மாமாலைத் துணையாகத் துணிபவர்தா
முற்றபெரு மாமாயை யுடையவனே யூட்டுதலாற்
சிற்றின்பப் பெருங்கடலிற் செறிந்தாழஞ் சோதித்தார். (கஉ)

வேறு.

திருவய தொருபத் தாறிற் செங்கணா யகனார் தொண்ட
ரரிவையர் தங்கட் கின்ப மருளுமன் மதனு மாகி
யொருபொழு தகலா நீதி யுடையமா மாத ரோடு
வருபகல் பலவு மன்னி வளருநா ளொருநாண் மாயன். (கங)

இனிதமர்ந் துறைய நீதி யெழிற்றிரு வாலிப் பாங்கிற்
புனிதநீர்ப் பொய்கை சூழ்ந்த பூம்பொழிற் புளினக் குன்றில்
நனிமறை யந்த ணாள னொருவனா டோறும் வைகித்
தனியிருந் தகத்தி னுள்ளே தரணியுண் டமிழ்ந்தார்க் கன்பால். (கச)

பூசனை யியற்றி யன்பிற் போதுவா ரந்நா ளந்த
மாசறு பொய்கை தன்னில் வானவர் மங்கை மார்க
ளாசறு விமானத் தேறி யகன்புன லாடிப் பூக்கொய்
தீசன் தாலி நோக்கி யிட்டுவா னெய்து வார்கள். (க௫)

அப்படிப் பலநா ளெய்து மரிவையர் தம்மை யோர்நாட்
செப்பமார் மறைவ லாளன் றிருக்கணைத் திறந்து கண்டா
னொப்பிலா மங்கை மார்கள் யாவரு முயர்தே ரேறி
யிப்படி விட்டு வான்சென் றெய்தின ரிமையா முன்னம். (க௬)

ஆங்கதி லொருத்தி பூவுக் ககன்றவ ளவரைக் காணா
ளேங்கினாள் பதைத்தா டேடி யெங்கணுந் திரிந்து வாடித்
தாங்கிய தவத்தோ டோங்குஞ் சதுமறை யவனைக் கேட்பப்
பூங்குழ லார்கள் போனார் பூவைநீ யஞ்ச லென்றான். (க௭)

போயினா ரவர்க ளென்ற பொழுதினின் மறையோன் றன்னை
யாயிழை வணங்கி நானுன் புதல்வியா மையா வென்னைத்
தூயநின் மனையிற் கொண்டு போகுதி தொடர்வே னென்றாள்
வேயமர் தோளி தன்னை வேதிய னுடன்கொண் டேகி. (க௮)

தன்னகம் புகுதான் வஞ்சத் தரணியோர் தங்கட் கஞ்சிப்
பன்னகப் பாயன் மேவும் பரஞ்சுட ராலி நாதன்
பொன்னகம் படியா ராகிப் புனிதன்முன் னிருத்தஞ் செய்து
முன்னகம் விளங்க வாழு முதற்குடி யாரி லோர்பெண். (க௯)

பொருளினா லுயர்ந்தாள் கண்ணோர் புத்திரி யின்மை யாலே
யருளுடை யவர்க்குத் தற்பின் னாடல்பா டற்கா ளின்றி
யிருளுறு மனத்த ளாகி யிராப்பக லிரங்கு வாள்பாற்
றெருளுறு மறையோ னம்மா மயிலொடுஞ் சென்று புக்கான். (௨0)

தெய்வவான் விளக்கி னோடச் சேயிழை தன்பா லன்பா
லைவகைப் புலனை வென்ற வந்தண னணையக் கண்டு
மையமர் கண்ணா ளந்த மறையவன் கழலில் வீழ்ந்து
நையுமன் புடையா ளாகி நங்கையு மெழுந்து நின்றாள். (௨க)

நின்றவத் தைய லாளை நிகரிலா மறையோ னோக்கி
யின்றுனக் கிவளை யீந்தே னிரங்கலை புதல்வி யாக
நன்றிசேர் தவத்திற் பெற்றே னானிவ டாதை யாகு
மென்றுரைத் தவளுந் தன்பா லெய்திய வாறு கூறி. (௨௨)

வேதியன் போனன் றெய்வ விளக்கினை யுகந்து நாளு
நீதிகொள் மடவா ளாவி யாமென நினைவாற் பேணி
யூதிய மிவளா லெய்து முலகுக்கு மெமக்கு மென்றப்
போதின ளனையா டன்னைப் பொதுவற வளர்க்கு நாளில். (உங)

மண்ணிடை மங்கை மார்க்கும் வளரொளி யிளமை மாரு
விண்ணியன் மங்கை மார்க்கும் வெயின்மணி நாக லோகத்
தெண்ணரு மங்கை மார்க்கு நாயக மிவளென் றெண்ணும்
பெண்ணினைக் குமுத வல்லி யென்பதோர் பெயரு மிட்டார். (உச)

ஆடகச் செம்பொ னாலே யமரர்நாட் டணங்கி னாளைப்
பாடகஞ் சிலம்ப தாதி பணிவகை பலவும் பூட்டி
யேடவிழ் துளபத் தாரா னிணையடி தொழுவித் தாங்கே
நாடகம் பயிலும் வண்ண நாடகச் சாலை சேர்த்தார். (உரு)

தேமல ரிருந்த வேதன் சிந்தையாற் படைத்த தெய்வத்
தாமநீள் குழலாண் மஞ்ஞை வெருவுறுஞ் சாயல் கண்டாங்
கோமெனு மெழுத்தை யுன்னி யொடுங்கிய முனிவோர் தாமுங்
காமனும் பணிசெய் தேத்தக் காரிகை வளரு நாளில். (உசு)

வையக முழுது மாளு மன்னவர் பலருங் கேட்டத்
தெய்வமா மடந்தை தன்னைத் திருக்கலி யாணஞ் செய்ய
வெய்துமோ நமக்கென் றெண்ணி யாவரு மிரங்கு நாளிற்
பொய்யறு குறைய லூர்வாழ் புண்ணிய ரதனைக் கேட்டார். (உஎ)

கேட்டவப் பொழுதே தாமுங் கிளர்ந்தெழு தோழன் மார்தங்
கூட்டமோ டெழுந்து மேன்மை குலவுபொற் சிவிகை யேறி
யோட்டரிற் கடிதி னெய்தி யுத்தம ராலி நண்ணி
யீட்டுபெம் ரவத்தினளைக் காண்பதெவ் விடத்தென் றெண்ணி. (உஅ)

ஓரிடத் திருந்து தாந்த மொற்றரை யழைத்து நீர்போய்
ாரிடத் திருந்தா ளந்த வணங்கின டன்னை நோக்கி
ருடை யெழிலை நோக்கி யெனக்கிவ ணுரைப்பீ ரென்னச்
பெற வனுப்பி விட்டார் சென்றவர் பதியைச் சேர்ந்தார். (உகூ)

அன்றவர் மனையிற் காணா தகன்றுநா டகசா லைக்கே
சென்றனர் கண்டி லார்க டிகைத்தனர் பள்ளிக் கூடத்
தென்றதை நாடிச் சென்றோ ரெழின்மணி மாடத் தும்பர்
மன்றல்சேர் குழலி [illegible] குழாத்திடை மயிலைக் கண்டார். (ங0)

மாந்தளிர் மேனி வாய்ந்த வடுவகிர் விழிச்செவ் வாயா
ளேந்திள முலையாள் கீதம் பயிலுமின் னிசையாள் சீருப்
பாந்தளி னல்கு லாள்செம் பஞ்சணை பதத்தாள் காந்சேர்
காந்தளங் கரங்க ளேந்தும் வீணையே ழிசையுங் காட்ட. (௩௧)

இருந்தவள் செயலைச் சென்ற தூதுவ ரிசையக் கண்டே
மருந்தவப் பரகா லற்கே யாக்குமின் னமிர்த மாமிவ்
விருந்துண வந்தார் தம்மை விரைவினிற் கொணர்வோ மென்னப்
பொருந்திய கர்த லார்பாற் போயிவை புகல லுற்றார். (௩௨)

எந்தையா மவளைத் தேடி யெழுநில மாடந் தன்னி
லிந்தமா நிலத்தின் மாத ரேத்தநான் முகன்றெ டாது
சிந்தையால் விதித்த தெய்வத் தெள்ளமு திருந்தாள் கண்டேம்
வந்துநின் னாவி யாய மடந்தையைக் காண்பா யென்றார். (௩௩)

தூதுவ ருரைத்த காமச் சொல்வழி மனத்தைப் போக்கி
மாதினைக் காண்போ மென்ன மன்னிய துணைவ ரோடு
பூதநா யகற்காட் செய்யும் புண்ணியர் பொருந்து மேவல்
கோதறு குணத்தா ணம்மைக் கொள்ளுமோ வெனவுட் கொண்டு. ()

பொருக்கென வெழுந்து சென்ற புண்ணிய ரெய்து முன்னே
யருக்கன்மேல் கடலி லாழ்ந்தா ளுயிழை யாலி மேவுந்
திருப்பொலி மார்பர் நீதித் திருமுனி லாடப் போனாள்
குருக்களை யிகழ்வார் சிந்தை போன்றது குலவு மண்டம். (௩௫)

தூதுவ ரோடு சென்றத் துகளறு தலத்தி லின்ப
மாதினைக் காணு துள்ள மயங்கிமா துயர முற்று
ரேதினிச் செய்வ தென்ன விருந்தன ரொற்றர் தேடி
யாதியம் பரமன் கோயி லெய்தினு ளாடற் கென்றார். (௩௬)

வேறு.

அத்த லத்தி லெய்த வெண்ணி யன்ப ரோடு மேகினார்
கொத்த லர்ந்த தண்டு ழாய்மு டித்த கொண்டல் கோயிலி
லெத்த லத்து ளோரும் வந்தி றைஞ்சு முற்ற மெய்தியச்
சித்தி ரத்தி லாவி பெற்ற தெய்வ மங்கை யாடினாள். (௩௭)

கண்டு ளம்ம கிழ்ந்தி ருந்த காமு கர்க்கு முன்னுறக்
கொண்டு கொண்டல் வண்ணன் மாம ருங்கி ருந்து கோதிலா
வண்டு கிண்டு தண்டு ழாய்ம லர்ப்ப தம்வ ணங்கினார்
பண்டு கண்டி லோமி தார்கொ லென் று பாவை நாடினாள். (௩௮)

நாடி யாடு பாவை தன்னை நாடி நண்ணி னுருயிர்
வாடி யென்செய் கின்ற தென்ன மன்னி னரவ் வேலையிற்
பாடி யாடு சிந்தி லங்கொர் பாவை யோடம் மாதினள்
சேடி மற்றி தார்கொ லென்று செப்பி னள்வி ருப்பினல். (௫௯)

அன்பி னைந்து பாடி யாடு மன்ன மோடம் மின்னனுண்
முன்பு நான றிந்தி லேனிம் முறுவல் வாண்மு கத்தரைப்
பின்ப றிந்து கொள்ள லாகு மென்று தோழி பேசலு
மென்ப றைந்து கரும மெங்க ளீசர் தொண்ட ரல்லரேல். (௬0)

என்று சிந்தை நைதன் மாறி யீச னுர்மு னடினு
ளன்று கண்டு கந்தி ருந்த வாலி நாத ரர்ச்சகர்
நன்று பூரை யென்று ரைத்து நற்க லன்க ணல்கினர்
முன்றி னின்ற கன்று தெய்வ முளரி மாமு கத்தினள். (௬௧)

வே று.

தோழியர்கள் பலர்சூழத் தும்புருநா ரதரென்ன
வேழிசையின் றிறம்பயில்வோ ரெழில்வீணை யாழ்முழவுஞ்
சூழநிரைத் திரைத்துவரத் துகளறுசீர்க் கவிவாணர்
வாழியென வுரைமுழங்க வானவர்நா டைமங்கை. (௬௨)

சீறடிநூ புரத்தரிகள் சிற்றிடையிற் றிடுமெந்தோ
மாறியடி யிடுந்தோறும் வளர்தனத்தால் மலர்க்குழலி
லேறுமறு பதத்திரளா லெனப்பாங்கில் வருபர்க்குக்
கூறுவது போன்றொலிப்பக் கோலமயில் பதிநோக்கி. (௬௩)

வே று.

அன்னம் வெள்கந டந்து சென்றவ ளாவி யன்னமி னரொடும்
பொன்னி லங்கிய மாட மாளிகை மேவி யங்கொரு பூவையி
னன்ன லந்தெரி வாச கங்கொள நங்கை நண்ணின ளிங்கிருந்
தென்னை யாள்கலி கன்றி செய்தது மென்ன தாமெனின் மின்னனுள்.

போய பின்புபு மூங்கு நெஞ்சர்பு லம்பு நாவர்பு லம்பிமா
மாய னரை வணங்கி னர்பின ணங்கின் மேன்மனம் வைத்துநற்
றூய மாறிரு வாயி லெய்திய தோழன் மாரொடு துன்னின
ராய காலைய் னங்க னர்கணை நாலு மாக மழுத்தினர். (௬௫)

அனங்க னர்கணை பாய்வ தன்றிய வன்றி லுஞ்சிறு தென்றலுங்
கனஞ்செய் தாவிகொள் கங்கு லும்பொரு காம நோயி லழுந்தினர்
மனங்க ரைந்தொரு மண்ட பத்தினின் மன்னி யன்னம னளெனப்
பினங்க மாறுமு ணர்ந்து ரைப்பவர் விம்மி யிம்மொழி பேசுவார். ()

வேறு.

விண்ணோ ரமுதை வடித்ததினுன் மேனிசெய்திம்
மண்ணோ ருயிர்கவர வந்த மணிவிளக்கோ
பெண்ணோவென் னுருயிரைப் பேதித்தாள் பெற்றதிருக்
கண்ணோ திருப்பாற் கடலோ கருதேமால். (சஎ)

காரோ வறலோ விருளோ கனங்குழைதன்
சீரோதி நெற்றியிளந் திங்களோ விண்ணவர்த
மூரோ விரிஞ்ச னுலகோ வுறையுமிட
மாரோ வினையிவளுக் கந்தோ வறியேமால். (சஅ)

பூவாளி மன்மதனுர் பொற்சிலையோ நற்புருவ
மாவா திலமோ குமிழோ வணிமூக்குத்
தேவாதி தேவர் திருவாலி நாரணர்மு
னேவாத் துயரளித்துப் போனுர்க் குணரேமால். (சகூ)

வள்ளையோ காது வடித்த மதுரவுரை
கிள்ளையோ செவ்வாய் கிளர்கவிரோ தீவினையே
னுள்ளையே நைய வுருக்குநகை நித்திலமோ
கொள்ளையோ நண்பா வெனதாவி கொம்பினுக்கே. (ரு0)

வட்டமதி யுள்ளாய் வளராதே தேயாதே
யொட்டியொளி ரொற்றைக் கலைப்பிறைபோ லுள்வளைந்து
கெட்டேன் றிருமுகத்திற் கேசவனே யென்றுரைத்தாங்
கிட்டதிரு மண்காப்பின் றென்னுவி கவராதோ. (ருக)

சீரொத்த பூகக் கழுத்திற் சிறந்திலங்கி
யாரத் தொளிவீ சழகார் களந்தானே
வேரொத்த வேயா ரிணைத்தோளோ வென்னுயிரை
வாரொத்த கொங்கைகளோ மாய்த்ததறி யோமம்மா. (ருஉ)

மின்னு ரிடையோ வுடுத்தமணி மேகலையோ
பொன்னு ருரோமக் கொழுந்தோ புறவடியோ
வன்ன நடைதானே வணிமயிலின் சாயலோ
வென்னுவி கொண்டகன்ற தேதோ வெனவிரங்கி. (ருந)

வேறு.

அங்க நொந்துகலி கன்றி சோர்வதொ ரணங்கு காரணமி தாமெனக்
கங்கு னங்கையிவை கண்டு நிற்றலரி தென்று கால்விசையி னேகினுள்
பொங்கு தண்பரவை மன்ன னுைந்துறு புலம்ப லொத்தலை யலம்பிடத்
திங்க ளுங்குறைய் லூர ருக்குவினை செய்ய வந்துதைய மெய்தினுர். (ருச)

அமுத வெண்கதிர் பரப்பி யார்கலியி னின்றெ ழுந்தலை தலைப்படுந்
தமிதன் மீதுற நனைந்து மீமிசை துலைந்து நானில வணங்கினுள்
விமுத னத்திணைக ளொத்த தாமரைக ளன்றி மென்பவள வாயெனுங்
குமுத வேல்விழிக ளன்ன காவிகள் குளங்க ளூடுற மலர்ந்தவால். ()

எண்டி சைக்கணும் விளங்க விண்டல மிலங்க வந்துநிமி ரிந்துவைக்
கண்டு கொண்டனிற வண்ண ருக்கினிய தொண்டர் கஞ்சமுக மங்கையா
லுண்டு கொல்லுறவு தண்ம திக்கென வொடுங்கி னுருயிர் நடுங்கினு
ரண்ட முண்டவர்கை யாழி யென்னவொளி வீசி யாதவனு மெய்தினுன்.

வேறு.

வெய்யவ னுதித்த போதில் வெண்மதித் தழலில் வெந்தத்
தெய்வவான் மடந்தை யென்றே சிந்தைநொந் திரங்கு மன்பர்
பொய்யறு நண்ப ரோடப் பூவையைப் பொருந்தி நானின்
றுய்வதோ ருபாய முண்டே லுரைமினீ ருரைமி னென்றார். (ருஎ)

ஆசறு மன்ப ரிவ்வா றறைதலு மருகி னண்ப
ரீசன தருளிற் போந்த் விமையவர் வல்லி தன்னைப்
பேசிய முறையிற் பேசிப் பெருந்தனம் பெறுவார்க் கீந்தம்
மாசறு கற்பி னுளை மணவினை புரிவோ மென்றார். (ருஅ)

நன்றென வவரைப் புல்லி நம்பிமீர் சென்மி னென்று
ரன்றவர் தம்மி னுல்வ ராங்கதற் கிசைந்தன் போடுஞ்
சென்றனர் தெய்வ மங்கை சேடியர் மனையைச் சேர்ந்தம்
மன்றல்சேர் குழலி னுர்க்கு வகுத்துரைத் தவரோ டேகி. (ருகூ)

கற்பக வல்லி மன்னுங் காசொளிர் மாட மெய்திப்
பற்பல வுரையுங் கூறிப் பரிவினி லிருந்த வேலை
யற்புத வணங்கைப் போற்று மன்னையும் பிதாவு மந்த
மற்புரை திரடோ ளாரை வந்தமை பகர்வீ ரென்றார். (சூ0)

ஓதுமின் வந்த வாறென் றுரைத்தலும் புவனந் தந்த
வேதியன் றுதை தொண்ட ரன்பர்கள் விளம்புந் தொல்லை
யேதமில் குறைய லூரி லெம்பிரான் பரகா லற்கிம்
மாதினை யுவந்து சார்வால் மகப்பேசி வந்தோ மென்றார். (சூக)

படிமுழு திறைஞ்சுந் தெய்வப் பாவைபாற் பரந்த வன்பர்
குடிகுல முரைமி னென்றார் கோதில ருரைத்தா ரந்த
வடிவருக் கியாங்க ளிந்த மயிலினைத் தருவோ மென்றார்
துடியிடை யதனைக் கேட்டுத் தோழியர்க் குரைப்ப தானுள். (சூஉ)

சீரிய தேவர் நாட்டிற் செனித்தவென் னலத்தை மண்ணிற்
கார்முகில் வண்ணற் காளய்க் கசிபவர் கைக்கொ ளாதே
யாரெனைக் கொள்வார் சைவற் கன்னையு மிணங்கி ஞளேல்
வாருறு கொங்கை நல்லீர் மாய்ப்பனென் னுயிரை யென்றாள். (சுங)

கேசவ னடியார்க் கல்லாற் கிளிமொழி யிணங்கே னென்று
பேசிய வுரையைக் கேட்டுப் பேசியாண் டிருந்தார் சொல்வார்
மாசறு மயிலே யெங்கள் வள்ளலு மகிழ்வா னுங்க
ளீசனுர்க் கடிமை யாவ ரெனவுரைத் திணக்கி மீண்டார். (சுச)

மீண்டவர் குறைய லூரில் விமலர்பா லணைந்து கூறு
நீண்டமா லடியா ரல்லார் நீணிலத் தெவரு நீசர்
தீண்டுமோ நீசர் தம்மைத் தெய்வவான் மங்கை யென்றாள்
வேண்டுகிற் றிருமா ருெண்ட ராயிடும் விரைவி லென்றார். (சுரு)

குணத்தினி லுயர்ந்த தெய்வக் கொம்பனை விரும்பி யென்பால்
மணத்தவி சேறு வாளேன் மற்றவை யரிதோ வென்றக்
கணத்தினி லெழுந்து சென்று காம்பறத் தலைசி ரைத்துப்
பணத்தணைக் கிடந்தா ராழி சங்கமும் படர்பொற் ருேளில். (சுசு)

பொறித்தபின் கேச வாதி நாமங்கள் பொருந்தச் சாத்திக்
குறித்தெழு சுண்ணஞ் சாத்திக் கோகன கத்தின் முத்தும்
வெறித்துழாய் மணியும் வெவ்வே ருகிமெய் விளங்கக் கோத்தங்
கெறித்தசீர்ச் சோதி மார்பில் யாவரு மிறைஞ்சச் சாத்தி. (சுஎ)

சென்றுமெய்க் கோலத் தோடுந் திருமணம் புணர்ந்தா ரன்ப
ரன்றிவ ருருவங் கண்ட வாயிழை யாலி நாதர்க்
கின்றிவர் தொண்ட ராஞ ரிதையத்தி லவரைக் காணே
னென்றுணர்ந் தமளி நீங்கி யிருந்தன ளிருந்தா டன்னை. (சுஅ)

என்னினைந் தகன்றீ ரென்ரு ரெழிலுடைக் குறைய லூரர்
மின்னெனு மிடையாள் கூறும் விண்ணவர் நாட்டின் மங்கை
யிந்நிலத் தரிக்கா ளாஞர் பாரியா யிசைந்தாற் கூடி
நன்னலம் பொருந்து நாளும் வேறுள நவிலக் கேளீர். (சுகூ)

மண்ணவர் யாக்கை மற்ருே ரோசனைப் பரப்பின் வட்டம்
விண்ணவர் தமக்கு நாறும் விண்டுவுக் கடிமை யாகி
நண்ணிய காயத் துற்ற செடியினைக் கெடுப்பர் நல்லோர்
புண்ணிய வாளர் நீரே யத்திறம் புகலக் கேளீர். (எ0)

வேறு.

எட்டெழுத்தே தாயா யெழிற்குருவே தந்தையாய்
மட்டார் துழாயான் மலரடியை யோர்போதும்
விட்டகலா வன்பர் பிராதாவாய் வீறுடைய
சிட்டர்களோர் நூற்றெட்டுப் பேரைத் தினந்தினமும். (எக)

நன்னெறியாற் பூசித்து நாரணனி லெண்மடங்காய்
யுன்னுங்கா லேற்ற முடையா ரெனவுகந்தே
யன்னவர்கள் சேட மருட்பாத நற்றீர்த்த
மென்னுமவை தானருந்தி யெய்துநா ளின்புறுநாள். (எஉ)

ஆதலா னீரு மவைசெய்து வந்தணைந்தாற்
போதெலா மென்பாற் பொருந்துநலங் கைக்கொளலா
மீதெலாம் வாரா தெனிலென்பால் நீர்வைத்த
காதலா லென்ன பயனென்றாள் காரிகையும். (எங)

வேறு.

அவ்வுரை கேட்ட போதே யகன்றருட் குறைய லூரர்
செவ்விய வாலி நாதர் தொண்டரிற் சிறப்போ டோங்கி
நவ்விபோல் விழியாண் முன்ன நவிலுநூற் றெட்டு மூட்டி
வவ்விய வினைகள் விட்டார் மாமயின் மனையிற் சேர்ந்தார். (எச)

சென்றவர் தம்மைக் கண்டச் சேயிழை யெதிர்கொண் டேகி
யொன்றிய காத லோடும் பூவணை யுடனே வைகி
யன்றிலும் பெடையு மென்ன வனுபவக் கடலி லாழ்ந்தா
ரென்றுமப் படியே பாக வதர்க்குமின் னமுத மூட்டி. (எரு)

மருவரு மயிலின் சாயல் வல்லிதன் சொல்லைப் பேணிப்
பொருவருங் குறைய லூர்வாழ் புண்ணியக் கொழுந்தே யன்ன
ருமறை முதல்வர் தொண்டர்க் கறுசுவை யடிசில் பேணித்
திருவுள மகிழ வூட்டிச் சிலபகல் செல்லு நாளில். (எசு)

விருந்தின ரருந்தும் வண்ணம் வேண்டிய தளிக்கின் றூர்தம்
பெருந்தனஞ் சுருங்க வாடார் பிறருடன் கடன்கொண் டீந்தார்
பொருந்திய கடனும் பின்னைப் பூதலத் தீவா ரற்றார்
வருந்திருத் தொண்ட ருண்டி முடக்கிமான் மனையைச் சேர்ந்தார்.

அண்டமுண் டுமிழ்ந்தார் தொண்ட ரருந்துதன் முடக்கிச் சென்ற
தொண்டரைக் கண்ட போதத் தோமறு சிந்தை யன்னந்
தெண்டிரைப் பள்ளி கொண்ட தேவனை யும்மோ டிங்கே
கண்டில மென்ன வோடிக் கதவடைத் திருந்து சொல்வாள். (எஅ)

பழிப்பிலா நிலையீ ருற்ற வாற்றினைப் பகர்வீ ரென்றாள்
கிழிப்படு தனமொன் றின்றிக் கேசவன் றமர்கட் கூட்ட
லொழித்தது வினையே னென்றா ரோவிய மதனைக் கேட்டு
வழிப்பறி பறித்து மூட்டி வருவதே கரும மென்றாள். (எகூ)

செழுந்தவ முடைய மங்கை திருடியு மிடுவீ ரென்ன
வெழுந்தனர் குறைய லூர ரிமைப்பினிற் பதியை யெய்தி
யுழுந்துருள் பொழுதிற் சார்வோ ருற்றவர் சம்பந் தத்தா
ரழுந்துற வாயி ஞரென் றனைவரும் வருக வென்றார். (அ0)

என்றவ ரருளிச் செய்ய வின்னுயிர் போன்றோ ரெல்லாஞ்
சென்றனர் சென்றார் தம்மிற் றிருடவல் லாரை யெல்லா
மன்றுறக் கூட்டிப் போகா தவர்களை யனுப்பி விட்டு
வென்றிவே லீட்டி வில்வா ளத்திரம் விளங்கு சொட்டை. (அக)

வேறு.

நேரார் தடிவளை கடிகவ ணுடனே நிமிர்கைக்கோல்
பாரார் வளையஞ் சமுதா டுடன்வாள் பத்திரமுங்
கூரா ருங்கைக் கத்தியி ஞேடங் குசங்குந்தஞ்
சீரா ரங்கைக் கொண்டார் சென்றார் திசைதோறும். (அஉ)

மேருக் கிரிக்குந் தென்கட லுக்கும் வெயிலோன்வந்
தாரு கிரிக்கு மத்த மனத்தி லொளிமிக்கோன்
றேரு மிதிக்கு நாக மதற்குந் திகழுள்ளாம்
பாரின் மிதிக்கும் வதிவதி யெங்கும் படர்வுற்றார். (அங)

வஞ்சி நகர்க்கு மாமது ரைக்கும் வளர்சோழ
னெஞ்ச றவிர்க்கு நன்னக ருக்கு மிடைபோவார்
நெஞ்சு பதைக்கும் வண்ண மிலங்கு நெறியெல்லாங்
கஞ்ச முகப்பெண் மேன்மனம் வைத்தாள் களைவைத்தார். (அச)

வேறு.

நெறிதோறு மாளிருத்தித் தாம்போயோர் நிழலிடையி
லறியார்போ லிருந்துபெண்ணோ டாண்வதியி லகப்பட்டார்
பறிபோக்கி வந்தவர்க்குப் பழஞ்சீரை கோவணங்கள்
செறியாமுன் னெதிர்கொடுத்துச் சிந்தையிடர் கெடவுரைத்து. (அரு)

வேறு.

ஈட்டிய தனத்தி னோடு மெய்திமா றெண்டர் தம்மைக்
கூட்டிநால் விதத்தி லுண்டி கொழுங்கனி செழுந்தே னோடு
மூட்டிய சேடந் தாமு முவந்துபின் னருந்தித் தம்மைப்
பூட்டிய காத லாள்பாற் போயனு பவித்து வாழ்ந்தும். (அசா)

ஆண்டுபெற் பலவுஞ் செல்லு நாளினி லொருநா ளன்பர்
பாண்டவர் தூத னய பரஞ்சுடர் தொண்டர் துய்ப்பான்
வேண்டுவ வளித்த லாலே விமலனுர் விநோதந் தன்னுற்
பூண்டமா மாயா வல்லி பூங்கழ றெழுது போனுள். (அஎ)

மாயவன் விடுத்த மாயை மற்றவன் வாங்கு முன்னே
போயதே மூலகு முண்ட புண்ணிய ரடிய ரான
தூயவர் தளிகைச் சேடந் துய்த்ததன் பொருட்டர் லென்று
லாய்பவ ரெவரோ கண்ண னடியவர் திறத்தை யம்மா. (அஅ)

வேறு.

அந்நாளிற் றிருமங்கை யாழ்வாரு மடியவரும்
பொன்னுழி சங்கேந்தும் பூவைப்பூ வணரருளாற்
பன்னுளும் வழிப்பறிக்குப் பலநெறியும் படர்வரருந்
தென்னவென் றளிமுரலுந் திருமணக்கொல் லைக்காட்டில். (அகூ)

சென்றுபெரு வழிக்கரையிற் சேவகனரித் தெரியாம
லன்றநெறி யிருமருங்கும் பதிகிடையி லாங்கமத்தி
யொன்றியசீர்த் திருவரசிற் றுனேறி யொற்றிருந்தான்
வென்றிவேற் பரகாலன் வழிப்பறிமேல் விருப்பத்தால். (கூ0)

அந்நெறியிற் றிருமங்கை யாழ்வாரு மமர்ந்திருப்ப
நன்னெறிசேர் வைகுந்த நாதனுமத் திறமுணர்ந்து
மின்னெறியுஞ் சுடராழி விளங்குகித்தர் முத்தருடன்
றன்னெறியாங் கமலையொடுந் தரணிசெறிந் தாழ்வார்க்கு. (கூக)

வேறு.

மயர்வற மதிநல மருளிநாம் வருவது நலனென வானினு
முயர்வற வுயர்நல முடையவ னுமையொரு கூறவ னுதியா
யயர்வறு மமரர்க ளடிதொழ வனவய லாலிநன் னுடருந்
துயரறு சுடரடி தொழுதெழத் தொல்லுல கதனிடை நண்ணினுர். (கூஉ)

பழிப்பறு பேரருள் வாரியாம் பங்கய வாணய னத்தனுர்
வழிப்பறி நல்கிய பின்னையா மந்திர நல்குதல் வண்மைசீர்
மொழிப்படு மின்னிசை பாடுவார்க் கென்று முரண்டரு மாயையின்
சுழிப்படு மானிடர் தம்மிலோர் சுந்தர வேதிய ராயினுர். (கூங)

செங்கம லத்துறை செல்வியுஞ் சீரிய வேதியர் மங்கையா
யங்கவர் தம்மொட மர்ந்தன ளண்டரு மண்டர்க ளாயினுர்
சங்கர னும்முமை மாதொடுஞ் சங்கம ரூபம தாயின
னங்கம லத்தய னுருடன் வாசவ னும்மனு வாயினுன். (கூச)

நித்தரு மந்தண ராயினர் நேமிய ருட்பத மெய்திய
முத்தரு மவ்வண மாயினர் மூவுல குண்டவர் தாடொழுஞ்
சித்தரு மாமுனி வோர்களுஞ் சீர்வணி கத்திர ளாயின
ரத்தனு மாங்கவர் தம்முட னூசறு மோர்வன மெய்தினன். (கூரு)

எய்திய வீசனு மன்பரோ டின்புற வோருரை கூறுவான்
வைதிக மாமண வாளனாய் மாதொடு பின்வரு கின்றனன்
செய்திற முன்னிய வானுளீர் சீரிய தோர்நெறி யின்கணே
மைதிகழ் கண்ணியர் தம்மொடு மங்கையர் கோன்முன மேகுமின். (கூசு)

வேறு.

என்றுரைத்தா னருணுத னிமையவல்லி தன்னெடரன்
சென்றனன்முன் சங்கமரிற் றிலதமென மாதினெடு
மன்றுதிரு வரசின்மே விருந்தருளு மாழ்வாரு
மின்றிவர்க டனங்கொளலா மெனவிறங்கி நெறியணைந்தார். (கூஎ)

திருமங்கை யாழ்வாருந் திருவரசை விட்டிறங்க
விருமருங்கும் பதிகிடந்த சேவகரு மெழுந்திருந்து
பொருகங்கைச் சடையானைப் போகவொட்டீ யெனமறித்தார்
வருமங்கை யதில்வெருவி மறைந்தனளாங் கரனிடத்தில். (கூஅ)

அப்போதவ் வுருத்திரனு மேகவுரு வாயமைய
விப்போதுன் னுடன்வந்த வேந்திழையெங் கேயதனைச்
செப்பாயென் றவர்மறுக்கத் திங்களறு கரவணிந்தங்
கெப்போது நடம்புரிவான் யாங்காணே மெனநின்றான். (கூகூ)

வேறு.

ஆய காலையி னுன்முக னுங்கமர்
தூய வாணிதன் னேடவண் டுன்னினு
னேய பல்கலன் கண்டதி லேகினர்
பேயொ டாடி பெயர்ந்தன னக்கணம். (க00)

சென்று மங்கையர் கோனருட் சேவக
ரன்று நான்முகன் றன்னை யடர்த்தெடா
வின்றுன் மேனியி விட்டுடுத் திட்டதி
லொன்று வைக்கலை போடென் றுறுக்கினர். (க0க)

அன்னை வாணியு மஞ்சியென் னையன்மீ
ரென்னை நீர்வருத் தேன்மினென் மேனியிற்
பொன்னை யாடையைப் போடவிப் போதிலென்
மன்னை யும்விடு வீரென வாழ்த்தினள். (க0உ)

ஆன வாசக மன்னமி யம்பலு
நான்மு கற்கொரு கோவண நல்கியம்
மான மாரருள் வாணிக்கு மாக்கலை
தான நல்கித் தனங்களை வவ்வினர். (க0ங)

மூண்ட கத்தயன் போயபின் முத்தரு
மண்ட ரும்புகுந் தாரருள் வாரிதி
தொண்டர் மற்றவர் தொல்பொருண் முற்றவுங்
கொண்டு சேவகர் கையிற்கொ டுத்துநீர். (க0ச)

ஏகு மின்பதிக் கென்ன வனுப்பினர்
பாக சாதன ஞதிய பத்தர்கள்
மாக மீதின் மறைந்தன ரக்கணே
தோகை மாரும் வணிகருந் துன்னினர். (க0ரு)

வே று.

அன்னவர் தம்மையு மன்பர் பறித்துத்
தன்னய னின்றவர் தம்மி லளித்தே
நன்னக ரின்க ண்டப்ப வனுப்பி
யின்னமு மிந்நெறி யேகின ருண்டேல். (க0சு)

கண்டு பறித்தவர் கைப்பொரு ளுமே
கொண்டகல் வோமென வன்பர் குறித்துப்
பண்டுறை கின்றர சின்பணை நண்ணப்
புண்டரி கத்திரு வோடரி புக்கான். (க0எ)

வே று.

திருத்திகழ் மார்ப ரன்று திருமக ளோடு மெய்த
வொருத்தனு யரசி லேறி யுறைபவ ரதனைக் கண்டு
கருத்தினில் வியந்து தாமுங் கதுமென விறங்கி வேதக்
குருத்தினை மறித்துக் கொண்டு கொக்கரித் தாட லுற்றுர். (க0அ)

ஆடினு ராலி நாட ரங்கையுங் கொட்டிக் கொட்டி
யோடினர் வட்ட மிட்டா ருகந்ததை நோக்கி நின்று
தேடிநான் மறையுங் காணுத் தேவனுந் தேவி தானும்
வாடினர் போல நின்று மற்றவர்க் குரைப்ப தானர் (க0கூ)

வேட்டகந் தன்னி னின்று வேதியர் விரும்பு மாலி
நாட்டக நண்ண வென்றே நண்ணினே மெம்மை நீயிக்
காட்டகத் தொருவ ரில்லாக் காலத்தின் மறித்துக் கொண்டிங்
கூட்டகம் புகுந்த பேய்போற் றுள்ளலென் னுரைப்பா யென்றுர். (ககo)

எமைமறித் தாட லென்னீ யியம்புதி யென்னக் கேட்ட
தமைவுடைத் தாலி நாட ரருள்வரந் தணரே கேளு
முமையிவ ளோடுங் கண்ட போதிலெம் முள்ளந் துள்ளி
நமையிநா மறந்தோ மந்த முறைமையை நவிலக் கேளீர். (கககக)

வேறு.

என்னுவி யெனத்தோன்றுங் குமுதவல்லி யென்மனைவி
யுன்னுவி யென்னுமிவ டானுமவ ளுருவொவ்வாள்
பன்னுரு நூற்றெட்டுப் பாகவதர்க் கூட்டியல்லாற்
றன்னுக மெனைத்தீண்ட வொட்டாளத் தார்குழலாள். (ககஉ)

பொன்னுளதும் பணமுளதும் பூவுடனெப் பொருளுமென்னின்
முன்னுளதுந் தொலைந்ததற்பின் வழிப்பறியின் மிகமூண்டேன்
மன்னுலகில் யானடித்துப் பறியாத வழியுமில்லை
யிந்நெறியி னீரணிந்து புகுந்தவிருந் தனங்கண்டால். (ககங)

வேறு.

ஆடேனோ நானிவை விடுவேனோ வையையா
பாடேனோ நானுமை விடுவேனோ பலவட்டத்
தோடேனோ நானென் றுரைசெய்தா னுடையானும்
மாடே நின்றமங்கை யோடோது மயிலன்னுய். (ககச)

வேறு.

பெண்டாசை தவிராமற் பெருவழியிற் போயிருந்து
கண்டாரை வழிபறிக்குங் கள்வனோ வத்தனங்கொண்
டுண்டாரோ நெறியுள்ளா ருரையாயென் றிறையுரைப்ப
வண்டார்பூங் குழலினுண் மணவாள னொடுமுரைப்பாள். (ககரு)

ஏதாயெ னன்னையெனக் கிட்டதன மத்தனையும்
போதாம லென்றந்தை பூட்டியபொற் கலன்முழுது
மூதாதை யிட்டபணி முற்றுமிவர் கொள்வரென்றே
நாதாவென் மனமறுகு நானறியே னோர்மாற்றம். (ககசு)

வேறு.

என்ற காலையி லீசனை யோங்கினன்
வென்றி வேற்பர காலனோர் வேலினு
லின்று கொன்றதி லென்பய னென்றன
னன்று நல்குவ னுனென வோதினுர். (ககஎ)

வேலை வைத்தனன் மண்மிசை வேதமு
மோல மிட்டறி யாவொரு மூர்த்தியைக்
கோலெ டுத்தடிப் பேனெனக் கூடினன்
ஞால முண்டவ ராடையை நல்கினுர். (ககஅ)

வேறு.

அந்தண ராடை போட்ட வளவினி லருகு நின்ற
பந்தனை விரலி யாடை பறிக்கிலேம் பார்ப்பா னீயே
தந்தனை யமையும் விட்டோந் தையலுக் காடை மற்ற
விந்துவா ணுதலி யிட்ட தனங்கழித் தீவா யென்றார். (கககூ)

நல்லதென் றிறைவன் சென்று நான்மறைக் கொழுந்தே யன்ன
மெல்லிய லணிந்து நின்ற மிகுந்தபொற் கலன்கண் முற்று
மொல்லையிற் கழற்றக் கண்ட மங்கையர் கோனு மோங்கு
மல்லிய றோளாய் வாங்கேன் மங்கலி யத்தை யென்றான். (கஉ0)

பூமகண் மேனி தன்னிற் பூட்டிய தனங்கண் முற்றுந்
தேமலர்க் கையால் வாங்கிச் சீரையிற் றேவ னல்கத்
தாமரைக் கண்ண நீயுஞ் சாத்திய கலன்கண் முற்று
நாமுனைத் தீண்ட வேண்டா நல்குதி விரைவி னென்றான். (கஉக)

அப்படிச் செய்வே னென்ன வங்கையி லாழி யன்றித்
தப்பறக் கழித்தன் றீந்தான் கோவணந் தரித்து நின்றா
னெப்படி கழிப்பே னிந்த வங்குலி யிறுகிற் றென்றா
னிப்படி கழிப்பே னென்ன வெட்டியங் கையைப் பற்றி. (கஉஉ)

ஆழிபூண் டிலங்கு நீதி யங்குளி தன்னை நீக்கி
யேழிசை பாடும் வாயா லெடுத்துற மடுத்துப் பல்லாற்
பாழியந் தோளான் வாங்கப் பரமனன் கலிய னேவென்
றூழிவா னவரும் போற்ற வொருகையைத் தலைமேல் வைத்தான். ()

திருக்கரம் வைத்த போதுந் தேவனென் றறியார் தொண்டர்
பொருக்கென நெறியை விட்டுப் போவதே கரும மென்ன
விருக்கர னயனுங் காணா விறைவனூர் துகிலிற் கூட்டிப்
பெருக்குபல் கலனுங் கட்டி யெடுத்தனர் பெலத்தி னோடும். (கஉச)

சுந்தரத் தோள னூரத் துகிலிடைத் தனத்தை யேந்த
வந்தரத் தெழுந்தி டாமை கண்டரு ளாலி நாடன்
மந்திர வாதம் பண்ணி வைத்தனை கொல்லோ வென்றா
னிந்திரன் பகையை மாய்த்தான் யானது செய்தே னென்றான். ()

நன்றதை யெனக்கு மிப்போ நல்குதி நல்கா யாகில்
வென்றிசேர் வாளா லுன்னை வெட்டுவே னென்று நீங்கி
யொன்றிய தடக்கை வாளை யுருவினு னோங்கக் கண்டு
மன்றல்சேர் துளவத் தாரான் வாளவை யுரைப்பே னென்றான். ()

உரையென வாளே முன்போ லுறையிடைப் பொருந்தப் பூட்டித்
தரைமிசை வைத்துச் சென்றான் றமரைக் கையா லீச
னிரைகொள்வா னவருங் காண நின்றவன் செவியைப் பற்றிப்
புரையற வெழுத்தோ ரெட்டு முரைத்தனன் பூத நாதன். (கஉஎ)

வேறு.

அன்று தானர னாரண னாகிமெய்
குன்றி டாதவண் கூறி யிருந்ததோ
ரொன்றும் வேதனை தீர வுரைத்தனன்
வென்றி வேற்பர காலற்கு விண்டுவே. (கஉஅ)

வேறு.

பின்ன மற்றமுப் பதமதாய்ப் பிரமனு லரனு
லுன்னு நற்பொரு ளேந்ததா யுயிர்பர மருளாய்
வன்ன மெட்டதா மாத்திரு மந்திரம் வாக்கா
லன்ன மூர்த்தியார் தாதையார் தொண்டருக் களித்தார். (கஉகூ)

மின்னை யொத்தபொய் வாழ்வினை விரும்பிநின் றுலகி
லன்னை யத்தனென் றலமரு மல்லலை யறுக்கு
முன்னை நான்மறை முடிவினி லுறைமுதற் பொருளாந்
தன்னை யுள்ளவா சாற்றினன் றரணியுண் டுமிழ்ந்தான். (கஙO)

வேறு.

இந்திரன் போற்ற விமையவர் போற்ற விலங்குசீர் நான்முகன் போற்றச்
சந்திரன் போற்ற வாதவன் போற்றச் சங்கரன் மாதொடும் போற்ற
வந்தரத் தொளிரு நித்தரு மிறைவ னருள்பெறு முத்தரும் போற்ற
மந்திர மாழ்வார் திருச்செவி யுறலும் வையகத் தியற்கையை மறந்தார்.()

சீருறு மிறையைக் கமலையைத் தன்னைச் செறிபெரு மாயையைச் சரணத்
தேர்பெறு நெறியை யின்பவீ டதனை யின்னுயிர் பெறும்பெரு வாழ்வை
யோரெழுத்திடையேகண்டுநற்றொண்டருலையின்வாய்மெழுகெனவுருகிப்
பார்மிசை விழுந்து வணங்கின ரணங்கும்பரமனும்படர்விசும்பமைந்தார்.

வானிடைக்கருடன்றோண்மிசைத்தோன்றிவளரொளியாழிசங்கேந்தி
மோனரு முத்தர் நித்தரும் வணங்க முளரியு ளயனரன் வணங்கத்
தேனமர் துளவத் தாரின னின்ற சீர்பெறப் படிமிசைப்பணிந்தான் [ன்.
றுனெழுந்தவரைநோக்கினன்காணன்விசும்பிடைத்தமர்தொழக்கண்டா

வேறு.

கண்டனன் விழிக ளாரக் கனகமா மேரு மீதிற்
கொண்டல்வீற் றிருந்தா லென்னக் கொழுஞ்சுடர்க் கருடன்றோண்மே
லண்டமுண் டுமிழ்ந்த சோதி யழகனைத் திருவி னோடுந்
தண்டுழாய் மாலை யானை சரணெனப் பின்னும் வீழ்ந்தார். (கஙச)

மண்ணுறப் பணிவர் வாயால் வாழ்த்துவ ரழுவர் சோர்வர்
விண்ணுறப் பார்ப்பர் நீதி மெய்யருட் கடலைத் தான்றன்
கண்ணுற முகப்ப ராடிக் களிப்பர்கை கொட்டி யார்ப்ப
ரெண்ணுவர் செய்த தன்மை யிருப்பர்பின் னெழுவர் சொல்வார்.()

நாயினேற் காக மண்ணி னுண்மலர் மங்கை யோடுந்
தூயநின் பத்த ரோடுந் தொன்னெறி யடைந்து நின்ற
மாயனே யுனையெண் ணுதே வழிப்பறி பறித்தே னந்தோ
வேயமர் தோளி யிட்ட கலனையும் வேண்டி னேனே. (௧௩௬)

முடித்திரள் வானோர் போற்று முளரியங் கண்ணு வுன்னை
யடிப்பதற் கொருப்பட் டேனே யடியனே னந்தோ வென்னுந்
துடிக்கெதி ரிடையா ளஞ்சத் துகளறு மாழி தன்னைக்
கடித்துற வூத்தை வாயால் வாங்கினேன் கண்ணு வென்னும்.(௧௩௭)

பட்டுவார் துழாயி னானே மதியிலே னுனையும் வாளால்
வெட்டுவா னொருப்பட் டேனே வினையுறு புலைய னேனுந்
தொட்டுவான் றடக்கை பற்றித் துலங்குசீ ராழி கொண்டேன்
முட்டுவன் சிரத்தைக் கல்லின் முடிப்பனென் னுயிரை யென்னும்.(௧௩௮)

என்றுபற் பலவுஞ் சொல்லி யிரங்கிநின் றழுது சோரும்
வென்றிவேற் பரகா லற்கு விமலனு ருரைப்ப ராழ்வீ
ரொன்றுநீ ரிரங்க வேண்டா முமைவிளை யாட்டுக் கொண்டீங்
கின்றுநான் பெற்ற வின்பம் யாவரே பெறுவார் மண்ணில். (௧௩௯)

சீருறு புதல்வ ரற்றூர் செய்தவஞ் செய்து பெற்று
லேர்பெறு மதலை சொல்லு மின்சொலுக் கின்பு றுதே
யாரதை யிகழ்வ ராழ்வீ ரத்திற மன்றோ வின்று
நீரெனிற் செய்த தெல்லா மென்றுபின் னிமலன் கூறும். (௧௪௦)

வேறு.

பூமாதுங் காண வாழி பூட்டுமென் விரலை நீரு
மாமாறும் வாயி லிட்டாங் கதுக்குநீ ரதனை மோந்தேம்
பாமாலை மணத்த தின்று பாடுமென் புகழைப் பாடித்
தேமாலை மார்ப ரேநந் திருவரங் கத்தை மன்னி. (௧௪௧)

எனையுமக் குறவாய்க் கூட்டு மேந்திழை குமுத வல்லி
தனையுமெப் போதும் போலே தாரமா யுகந்து கொண்டு
கனைகடல் சூழ்ந்த மண்ணிற் கண்டவர் தனங்கள் வவ்வி
நினைவிலென் பணிகள் செய்து நின்றுவீ டடைவீ ரென்றார். (௧௪௨)

இன்றுமை யுடனே கொண்டென் னின்பவீ டடைவே னும்மாற்
பொன்றிகழ் புவியோ ருய்யும் பொருட்டினுற் புவியிற் போந்தீர்
நன்றிசேர் பாட்டி னுலிந் நானில முய்யு மாழ்வீ
ரொன்றுநீர் சலிக்க வேண்டா மேகுமென் றுரைத்துப் போனர். (கசங)

வே று.

உருத்திரனு நான்முகனு மும்பர்களு மடிவருட
வருத்திசெய்து திருவருளுந் தனதருளு மாழ்வார்சேர்க்
கருத்தினுறப் பதிவித்துக் கருடன்மிசை சித்தர்தொழத்
திருத்திகழ்பூந் திருமார்பன் வைகுண்டஞ் சென்றடைந்தான்.

வே று.

விண்ணிற் றேஏன்றி யருள்செய்து விமல னேக வவ்வுருவை
நண்ணி யேங்கெ காண்பேனென் றிருந்து வருந்தி யெழுந்தவனிம்
மண்ணி னூற்று றென்றுமறை வகுத்த பதிகள் வளமோங்க
நண்ணி யுறையுந் திருக்கோலங் கண்டு தீர்வே னுனென்ன. (கசு)

வே று.

மன்றல்கமழ் பசுந்துளப மாமாலைப் பதிதோறுஞ்
சென்றிறைஞ்சிப் பரகாலன் றிருவருள்பெற் றனுபவத்தி
லொன்றியசீ ரானந்தச் சுகோததியுள் ளடங்காமற்
குன்றாநற் பாமாலை கூறுதற்கே யொருப்பட்டார். (கசரு)

வே று.

சீரார் பெரிய திருமொழியுந் திருத்தாண் டகங்க ளோரிரண்டு
மோரா ரெழுகூற் றிருக்கைதிரு மடலோ ரிரண்டு மின்னிசையாற்
பாரோ ரேத்து மாறங்கம் பரிவாற் பாடிப் பரகால
ஞரா யணன்மெய்ப் புகழ்விளக்கி ஞால முழுதும் வாழ்வித்தான். ()

பேசரிய பிரபந்த மிருமூன்றும் பிறப்பித்து
மாசிலாக் குமுதவல்லி தன்னெடுமா மாயன்வளர்
தேசுபொலி திருவரங்கஞ் சென்றடைந்தா ரதிலிருந்தாங்
கீசனுக்குக் கயிங்கரிய மியற்றுதற்கே யொருப்பட்டு. (கசஅ)

சீராருந் திருவரங்க நகருறையுந் திருத்தொண்ட
ரேராருந் திருமங்கை யாழ்வாரை யெதிர்கொண்டு
பாராரப் பணிந்தனரப் பாகவதர் பதங்களினு
மாராத காதலொடு மாழ்வாரு முறப்பணிந்தார். (கசக)

படியுற்ற வைகுந்த மெனமறைகள் பகர்பதியின்
முடிவற்ற சுகோததியின் முழுகியெழு மன்பரொடுங்
கொடிபெற்ற மணிமாட கோபுரத்தைக் கண்ணுறலு
மடியற்ற மரம்போல விழுந்திறைஞ்சி யகங்குழைந்தார். (கஙo)

மாகனகச் செழுஞ்சோதி மணிமாடந் தனில்விசும்பின்
மேகநக மெனச்செறியும் வீதிபல கடந்தசுர
ஞகநகத் தாலிடந்த வம்மானை யரவணைமேற்
கோகனகச் செழுந்திருவோ டுறைக்கண்டார் கும்பிட்டார். (கஙக)

வேறு.

வையக மனைத்தும் வயிற்றிலோ ரிடத்தில்வைத்தந்தவயிற்றிடையுலகிற்
பையர வணைமேல் யோகுசெய் தழகார் பங்கயக் கண்வளர் பரனைப்
பொய்யிலாமெய்யர் வணங்கினர்வணங்கிப்பூமிசைப்பணிந்தெழுந் துருகிக்
கைதலைகுவித்துக்கண் கணீர்சொரியக்கருணைவாரிதியொடுங்களித்தார். ()

வேறு

அப்படியே நம்பெருமா ளனுபவத்தின் மடைமாறு
மொப்பரிய பத்தியொடுங் கலிகன்றி யுடனுறைந்து
செப்பரியா னருள்செய்த திருப்பணிமே லொருப்பட்டாங்
கெப்படியே பெருந்தனம்வந் தெய்துமென விருந்தெண்ணி. (கஙரு)

வேறு.

மன்னவர்பொருளும்புத்தர்கள்பொருளுமனையிருள்வல்லடிப்பொருளும்
பன்னுபன் முறியாற் கடன்படு பொருளும் பத்தரிற் பெற்றன பொருளு
முன்னுளோர் புவியிற் புதைத்தன பொருளு மூங்கைய ரந்தகர் பொருளுந்
தன்னுறவுடனே கவர்ந்துகொண்டணைந்து தாங்கிருநான்குகோபுரமும். ()

திருமதி ளிரண்டுந் திருமடைப் பளியுஞ் சிறந்தவான் மண்டபத் துடனே
பொருவற விரிந்த நெற்குறு சாலை புகலுநெற் களஞ்சிய முதலாய்க்
கருமுகில் வண்ணன் றிருவுள முவப்பக் கட்டினன் வெட்டுவான் றுணிந்து
பெறுவழித் தலையிற் றடக்கைவாள் வலியாற்பின்னைகோன்பெரும்பதம்
[பெற்றான்.

சைவரை மாயா வாதியர் தம்மைப் புத்தரை யருகரைத் தவமில்
பொய்யரை யுலகா யுதர்களை வாமப் புலையரை நிலையிலா நிலைசேர்
கையரைக் கலையால் வாக்கினு லறிவாற் கருதரு மறைமுடி வென்னு
மெய்யினல் வென்று பலபல திருப்பேர்விளம்பிடவிளங்கினன்கலியன். ()

வே று.

அப்படியே விளங்கிடுநா ளரட்டமுக்கி யருண்மாரி யடையார் சிங்கஞ்
செப்பரிய திருவரங்கத் தம்மானைச் சென்றிறைஞ்சி யொருநாட் செப்பு
மிப்படியி லிருவினையு மடியேற்குத் தொலைந்ததினி யிறைவா நானு
ளெப்பரிய பரமபத மடையவிடை யருள்கவென்ன யுடையா பென்ன. ()

நின்றுரைத்து விழுந்திறைஞ்சி நெக்குருகி யன்பிலெழு நிகரி லானைக்
குன்றெடுத்துக் கன்மாரி காத்தபிரா னருள்விழியாற் குளிர நோக்கி
யின்றுநீ கேட்டதற்கு நம்முடைய தெற்குவீ டென்னப் பட்ட [வல்லான்.
மன்றல்கமழ் பொழில்புடைசூழ் குறுங்குடியில் வருதியென்றான் மாயை

அப்பொழுதே கலிகன்றி யணியரங்கத் தம்மானை யலர்மேல் வைகுஞ்
செப்பரிய சீரங்க நாயகியார் முன்னிலையாய்ச் சென்று தாழ்ந்தின்
றிப்பொழுதே சரண்புக்கே னென்றிறைஞ்சி நின்றசரா சரங்க ளேத்த
வொப்பரிய பரசமைய கோளரிவந் தானென்றூங் கூதுஞ்சின்னம்.(கசுo)

வே று.

நாலிரு திசையு மண்ணு நாகர்தம் பதியு மெல்லா
மேலுயர் விசும்புங் கேட்ப விரிபொழி லரங்க நீங்கி
மாலிருஞ் சோலை நோக்கி வையக மனைத்து முண்டோ
ராலிலைக் கிடந்த மாய னின்றதென் றதனைச் சார்ந்தார். (கசுo)

வே று.

அந்தரத்தோர் மலர்மாரி பொழிந்தேத்தி யடிபரவுஞ்
சுந்தரத்தோ ளுடையானைத் தொழுதேத்தி விடைகொண்டிங்
கிந்தமா நிலத்தோர்க்கு மிமையவர்க்கும் பல்லாண்டைத்
தந்தபிரான் கிழியறுத்த தமிழ்மதுரைப் புறஞ்சார்ந்தார். (கசுக)

பணியணைமேல் வீற்றிருந்து பட்டர்பிரான் றமிழ்க்குருகு
மணிவண்ணர் கழல்வணங்கி மன்னவனும் பின்றொடரக்
கணிகண்ணன் பின்போனன் கண்டுயிலும் புத்தூரை
நணியிறைஞ்சி வலஞ்செய்து நான்மறைக்கு மொருவித்தாம். (கசுஉ)

திருமாலை யுறவணங்கிப் பெரியாழ்வார் திருவடியை
யருகாத பேரன்பா லகங்குழைந்து பணிந்தேத்தி
மருவார்பூம் பொழிற்பொருனை வடகரைத்தண் வைகுந்தப்
பெருமானெம் மிடர்கடியும் பிரானுரைத் தொழுதேத்தி. (கசுங)

கலைபயிலுங் கலிகன்றி காசினிவேங் தைத்தொழுது
தொலைவில்லிமங் கலந்தொழுது சொற்குளந்தை நகர்தொழுது
சிலையெடுத்த பிரானிருந்த திருப்பேரை நகர்தொழுது
புலையனே னுயிர்காத்தான் திருக்கோளூர் புக்கிறைஞ்சி. (கசுச)

வேறு.

குன்றம்போலு மணிமாட நீடு குருகூர் நகர்புக்கு
நின்ற வாதிப் பிரான்றன்னை நெஞ்சால் வாக்காற் காயத்தா
லன்று நினைத்துத் துதித்திறைஞ்சி யன்பால் வான மாமலையை
யின்று வணங்க வேண்டுமென வெழுந்து சென்றான் கலிகன்றி. (கருரு)

வேறு.

ஊனமாம் பிறவி யுததியிற் கிடந்திங் குலைந்தல மந்தற மெலிந்தேன்
வானமா மலைகண் டேறினின் வீடு மற்றெமக் கணித்தெனப் பழுதே
போனகா லங்கட் கிரங்கிய கலிய னுங்கவர் பூங்கழ லிறைஞ்சித்
தேனமாம் பொழில்சூழ் திருக்குறுங் குடிமேற் சிந்தையை விழியொடுஞ்
[செலுத்தி.

ஏறிய சிவிகை விட்டிழிந் தருவி யிருபதம் வருந்திட விரைவா
லாறுசெல் பொழுதி லழகிய நம்பி யாங்குறை பவர்க்கதை யறைய
மாறிலா வனைத்துக் கொத்தும்வந்தெதிர்கொண் டேத்திட மற்றவருடனே
சேறுசெய் குளனூர் கழனிகள் புடைசூழ் திருக்குறுங் குடியினுட் செறிந்
[தார்.

திருக்குறுங் குடியிற்செறிந்தமெய்ஞ்ஞானி செழுந்தவரெழுந்தடிவணங்கி
யிருக்கொலிமுழங்குநகர்வலஞ்செய்தாங்கிமையவர்முறைமுறையிறைஞ்ச
விருப்புடன் றிருப்பாற் கடற்புனற் படிந்து மெய்யுறும் பன்னிரு நாமங்
கருத்துற வணிந்து திருமணி மஞ்சட் காப்புடன் கோப்புற வணிந்தே. ()

எண்ணருந் துயத்தை வாக்கினிற்றரித்தாங்கிதையதாமரைமலர்மிசையிற்
கண்ணனைத் திருமா மகளொடு மிருத்திக் கருணையா னந்தநீர் சொரிய
மண்ணவ ரிறைஞ்ச நடந்தவர் தொடர்ந்த வானவ ருலகினு முயரும்
விண்ணள வோங்கி யிலங்குகோ புரத்தைக்குறுகினர்விரிஞ்சனுந் துதிப்ப.

திரண்டவா னவரு முனிவருந் துதிப்பத் திகழொளிக்கோபுரங் கடந்திங்
கிரண்டுதோ ளகற்றி நான்குதோ ளளிக்கு மிறைதிருக் கோயிலிற்குடபாற்
கரண்டமாடியசீர்ப்பொய்கையின்புடைசூழ்கரும்பனைப்பெரும்பழமுலைந்து
புரண்டுவீழ்வதுவும்வாளைபாய்வதுவுநோக்கினன்புலவர்கள்பெருமான். ()

அத்திறங் கண்டு திருவுள முவந்த வாலிநா டுடையவா ரமுத
மித்திருப் பதிநே ரெத்திருப் பதியுண் டிருநிலத் தென்றுநின் றியம்பிப்
பத்தருந் துதிப்ப வலஞ்செய்தாங் கிரந்து பக்கநின் றவர்திற நோக்கிச்
சித்தர்மாமுனிவரிறைஞ்சிடக்கிடந்தசெங்கணாயகன்முனஞ்செறிந்தார். ()

சென்றவர் கிடந்த நம்பியை வணங்கித் திருமகள் பூமியோ டிலங்குங்
குன்றென விருந்த நம்பியைப் பணிந்து கோதிலா வேதங்கள் புகழ
நின்றநம் பியையுஞ் சென்றபடி பணிந்தோர் நிலவுசித் திரமென நின்றாங்
கின்றெனக் குரைத்த வின்பவீ டருள்வா யெந்தையென் றிணையடி பிடித்
[தான்.

ஆங்கவர் தம்மை யன்பொடு நோக்கி யழகிய நம்பியன் றருளு
மோங்குநம் மேலை வீடுனைக் களித்தோ மேகுதி யென்றுவந் தருளிப்
பாங்குடன் சிரத்திற் றிருவடி யிரண்டும் பதித்தனன் பத்தரப் பொழு
தேங்குநீர் விரசைத் திருநதிப் புனலிற் செறிந்துற வாடியக் கரைமேல். ()

திய்யமாப் பளிங்கு நிறத்தமா னவனுர் சுடர்விடு சோதியீ ரிரண்டாங்
கைகளாற் றீண்டிப் பரிசனஞ் செய்யக்கடுப்பினிலொளிக்கொண்டசோதி
மெய்யெடுத் தேகி முத்தியை யடைந்து விளங்குசீ ராலிநா டுடையான்
செய்யவள் கொழுந னடியரோ டிருந்த மாமணி மண்டபஞ் செறிந்தான்.